

Begrundelse

Når man giver forskellig støtte til arealer i om-drift og arealer til græsning, forvrider man det økonomiske valg mellem disse to former for arealanvendelse, aktuelt til fordel for om-drift. Der må være en begrundelse for dette valg, ligesom det har interesse at få belyst, hvilke alternativer der har været overvejet med hensyn til »græsningsstøttens« størrelse.

Svar (17/12 03)

Fødevareministeren (Mariann Fischer Boel): Med den valgte hybridmodel i Danmark vil der etableres betalingsrettigheder for henholdsvis arealer i om-drift med samme basisstøttebeløb i hele landet samt betalingsrettigheder for vedvarende græs også med samme basisstøttebeløb i hele landet. Hertil kommer, at kvægproducenterne vil få et individuelt tillæg oveni disse to slags betalingsrettigheder. Dette tillæg er tillige afkoblet og beregnes på basis af producenternes individuelle mælkekvoter på afkoblingstidspunktet samt de kvægpræmier, de enkelte landmænd har modtaget i perioden 2000-2002. Tillægget varierer således fra producent til producent, men vil i gennemsnit udgøre ca 1700 kr./ha. Det vurderes, at den største del (ca. 2/3-dele) af de vedvarende græsarealer tilhører kvægproducenter, hvorfor disse arealer vil danne grundlag for betalingsrettigheder med en gennemsnitlig værdi på ca. 2200 kr./ha., mens den resterende del vil have basisværdien på 500 kr/hektar.

Når den initiale fordeling af støtten har fundet sted via uddeling af betalingsrettigheder, vil en hvilken som helst støtteberettiget hektar kunne aktivere udbetaling af støtten på én betalingsrettighed. Det gælder uafhængigt af afkoblingsmodel. Årsagen hertil er, at der netop ikke skal være nogen kobling mellem udbetaling af støtten og krav om specifikke produktioner. Derimod vil der være et EU-krav om, at de vedvarende græsarealer skal opretholdes som sådan, hvilket følger af reglerne for god landbrugs- og miljømæssig stand under cross compliance betingelserne.

Det er således en direkte følge af de nye EU-regler, at der ikke kan ske et fald i det samlede areal med vedvarende græs. Omvendt er der ingen regler, der virker hindrende for, at der kan ske en forøgelse af arealet med såvel vedvaren-

de græs som græs i om-drift. Det kan vel derimod være plausibelt, at der sker en forøgelse af græsarealet som følge af selve afkoblingen af støtten, og at noget af dette græsareal efterhånden vil blive til vedvarende græsarealer.

En højere støttesats på betalingsrettigheder for vedvarende græs i udgangssituationen vil ikke i sig selv give noget ekstra incitament til at forøge græsarealet, idet betalingsrettighederne derefter vil kunne udløses på baggrund af en hvilket som helst støtteberettiget hektar.

Hybridmodellen og den sammensætning, som den får i Danmark, betyder at støtten i Danmark afkobles på en måde, som reducerer overgangsproblemerne, idet den i vidt omfang tager højde for den strukturudvikling, som har fundet sted siden referenceperiodens start i 2000, samtidig med at der med omlægningen undgås store omfordelinger mellem sektorerne i landbruget.

Spm. nr. S 1191

Til fødevareministeren (8/12 03) af:

Jørn Jespersen (SF):

»Agter ministeren at gøre det helt klart over for landmænd, der modtager støtte, at der når som helst kan blive oprettet en artikel 69-pulje på op til 10 pct. med en tilsvarende reduktion i støtten pr. hektar?«

Begrundelse

I svaret på spørgsmål nr. S 854 har ministeren tilkendegivet, at en beslutning om anvendelse af artikel 69 kan tages senere. Det lægger spørgeren til grund er formelt set korrekt, men hvis det også skal være politisk korrekt, er det vigtigt, at flest mulige partier, herunder Venstre, tilkendegiver, at der når som helst kan ske en støttereduktion med op til 10 pct. til brug for artikel 69-puljen.

Svar (17/12 03)

Fødevareministeren (Mariann Fischer Boel): Langt de fleste landmænd har igennem mere end 10 år været modtagere af direkte støtte, som udbetales i henhold til EU-forordninger. Der har også flere gange tidligere været foretaget æn-